PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
DONDERDAG 31 JULI 1890

ZITDAGEN
van den RIJKSONTVANGER
voor de
gemeente Smilde.

De BURGEMEESTER der gemeente Smilde,
Gelezen eene beschikking van den Provincialen Inspecteur der Directe Belastingen, Invoerrechten en Accijnsen te Groningen van den 28ste Juli 1890 no. 926;
Maakt aan de ingezetenen bekend, dat in het vervolg door den Rijksontvanger te *Assen* voor de ontvangst der Directe Belastingen in de gemeente **Smilde** zal worden **ZITTING** gehouden op den **tweeden Dinsdag van elke maand, van des voormiddags tien ure tot des namiddags twee ure.**
Smilde, 30 Juli 1890. De Burgemeester voornoemd,
M.A. HOOGERBRUGGE.

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT
ZATERDAG 2 AUGUSTUS 1890

Smilde, 1 Aug. De heer G. Pothof, commies bij de rijksbelastingen alhier, is benoemd tot buitengewoon deurwaarder te dezer plaatse.

Ingezonden stuk.

Smilde, 31 Juli.

Mijnheer de Redacteur!
Uw Smilder berichtgever dacht, toen hij in de vorige week de zuivelfabriek had bezichtigd, dadelijk aan u en stelde zich voor, UEd. eens van de daar gefabriceerde boter te laten proeven.
Nu ben ik zoo vrij u een proefje te zenden. In de verwachting dat u mij die vrijheid niet ten kwade zal duiden, houd ik mij overtuigd, dat u het mij gewonnen zal geven, dat deze boter goed is.
Met hoogachting,
Uw Smilder berichtgever.
(Niet alleen willen wij gaarde gewonnen geven, dat de boter van de fabriek te Smilde goed is, maar tevens verklaren, dat zij uitnemend van smaak is en zeer zuiver van fabricage schijnt. Wij hebben niet genoeg verstand van boter om de juiste waarde van dit fabrikaat te kunnen schatten, maar wij durven gerust verzekeren, dat het verre staat boven boter van alledaagsch allooi. Naar ons oordeel voldoet het aan de eischen zelfs van verfijnde boterproevers. Aan den berichtgever inden dank voor de toezending, RED.)

Ingezonden stuk.

Mijnheer de Redacteur!
Het gaat mij in de laatste jaren naar den vleesche. De voorstanders van de zoogenaamde volksverlichting krijgen schier overal op hunne huid en – het moet me van ’t hart – dat doet me genoegen, innig genoegen, mijnheer de redacteur!
Zooals ik al zei, ik heb thans schik in mijn leven, maar, omdat ik behoor tot de stillen in den lande, loop ik met mijne blijdschap niet te koop en lach ik slechts als ik alleen zit in mijne kamer. Toch wordt, ook bij kalme en bescheiden naturen als de mijne, het hart soms zóó vol, dat de blijdschap naar de vingers overslaat en ze even op het papier moeten dansen, om mijnen dank te bieden aan mannen, die de goede zaak – *mijne* zaak, mijnheer de red.! – dienen met eene volharding en eenen ijver, waarvan de waarde niet licht te hoog wordt aangeslagen.
Mijn eerbiedige hulde aan den gemeenteraad van Smilde! (men leze en herleze het raadsverslag in de courant van 30 Juli.)
Ik zeg maar, wat doet een arbeiders- of burgerjongen van 12 jaar nog naar school?
Laat de rakker wieden voor een dubbeltje daags, of op zijnen rug gaan liggen, als hij dat liever wil.
Al dat leeren is maar dwaasheid en leidt tot razernij; misschien tot erger dingen nog, die ik niet eens alle noemen durf.)Zoo geloof ik b.v. vast, dat de ontevredenheid met de maatschappelijke toestanden, die toch waarlijk zoo kwaad niet zijn – *ik* heb het goed, mijnheer de redacteur! – er maar door in de hand wordt gewerkt.)

-vervolg op blad 1890r3